

UZNESENIE PREDSEDU SÚDU PRVÉHO STUPŇA
z 15. októbra 2004^{*}

Vo veci T-193/04 R,

Hans-Martin Tillack, v zastúpení: I. Forrester, QC, T. Bosly, C. Arhold, N. Flandin,
J. Herrlinger a J. Siaens, advokáti,

žalobca,

proti

Komisia Európskych spoločenstiev, v zastúpení: C. Docksey a C. Ladenburger,
splnomocnení zástupcovia, s adresou na doručovanie v Luxemburgu,

žalovanej,

ktorej predmetom je jednak návrh na odklad výkonu všetkých opatrení, ktoré majú byť prijaté na základe údajnej sťažnosti podanej Európskym úradom pre boj proti podvodom (OLAF) 11. februára 2004 belgickým a nemeckým súdnym orgánom a jednak nariadení OLAF, aby sa zdržal získavania, kontroly, vyšetrovania alebo vypočúvania obsahov všetkých dokumentov a informácií, ktorými disponujú belgické súdne orgány po uskutočnení prehliadky žalobcovho domu a kancelárie 19. marca 2004,

^{*} Jazyk konania: angličtina.

PRESEDA SÚDU PRVÉHO STUPŇAEURÓPSKÝCH
SPOLOČENSTIEV,

vydal toto

Uznesenie

Právny rámec

- 1 Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1073/1999 z 25. mája 1999 o vyšetrovaniach vykonávaných Európskym úradom pre boj proti podvodom (OLAF) (Ú. v. ES L 136, s. 1) stanovuje pravidlá inšpekcie, kontroly a iných opatrení uskutočňovaných zamestnancami OLAF pri plnení ich povinností.

- 2 Článok 10 nariadenia č. 1073/1999 má názov „Postúpenie informácií úradom“. Odsek 2 tohto článku znie takto:

„Bez toho aby bol dotknutý článok [boli dotknuté články — *neoficiálny preklad*] 8, 9 a 11 tohto nariadenia, riaditeľ úradu postúpi informácie získané úradom v priebehu interných vyšetrovaní záležitostí, ktoré majú vyústiť do trestného konania, súdnym orgánom členských štátov. V súlade s požiadavkami vyšetrovania súčasne informuje dotknuté členské štáty.“

Skutkové okolnosti

- 3 Žalobca je novinár zamestnaný nemeckým časopisom *Stern*.

- 4 Žalobca napísal dva články uverejnené v časopise *Stern* 28. februára a 7. marca 2002 týkajúce sa prípadov porušenia právnych predpisov, ktoré zistil úradník Európskych spoločností pán Van Buitenen. Z obsahu týchto článkov jasne vyplývalo, že žalobca mal podrobné informácie o obsahu memoranda spísaného pánom Van Buitenenom z 31. augusta 2001 (ďalej len „memorandum Van Buitenen“) a s dvoma dôvernými internými oznámeniami OLAF z 31. januára 2002 a 14. februára 2002 týkajúcimi sa uvedeného memoranda (ďalej len „interné oznámenia“).

- 5 Dňa 12. marca 2002 začal OLAF na základe článku 4 ods. 1 nariadenia č. 1073/1999 interné vyšetrovanie s cieľom zistiť totožnosť úradníkov alebo zamestnancov Európskych spoločností, ktorí stáli na začiatku úniku informácií vedúcich k odhaleniu memoranda Van Buitenen a interného oznámenia.

- 6 V tlačovej správe z 27. marca 2002, ktorou bolo oznámené začatie daného vyšetrovania, OLAF uviedol, že „nie je vylúčené, že niekomu z OLAF (prípadne inej inštitúcie) bolo na účel získania týchto dokumentov zaplatené“.

- 7 *Stern* zverejnil 28. marca 2002 tlačovú správu, v ktorej potvrdil, že memorandum Van Buitenen a interné oznámenia vlastní, no poprel, že by bol niektorý z jeho spolupracovníkov zaplatil úradníkovi alebo zamestnancovi Komisie za získanie uvedených dokumentov.

- 8 Po tom, čo žalobca požiadal OLAF o späťvzatie obvinenia z korupcie vzneseného proti nemu, sa žalobca 22. októbra 2002 obrátil na Európskeho ombudsmana. Dňa 18. júna 2003 predložil Európsky ombudsman svoj návrh odporúčania OLAF, v ktorom uviedol, že obvinenie z korupcie uverejnené v tlačovej správe z 27. marca 2002 bez uvedenia presvedčivých dôkazov predstavuje prípad nesprávneho úradného postupu a že OLAF by mal zvážiť stiahnutie tohto obvinenia z korupcie uvedeného v tejto správe. Dňa 30. septembra 2003 v odpovedi na dané odporúčanie zverejnil OLAF tlačovú správu pod názvom „Vysvetlenie OLAF týkajúce sa zjavného úniku informácií“, o ktorej informoval Európskeho ombudsmana. Európsky ombudsman prijal 20. novembra 2003 rozhodnutie, ktoré vo svojich záveroch obsahovalo kritickú poznámku.

- 9 Dňa 11. februára 2004 postúpil OLAF na základe článku 10 ods. 2 nariadenia č. 1073/1999 informácie o výsledkoch interného vyšetrovania začatého 12. marca 2002 prokurátorovi do Bruselu (Belgicko) a Hamburgu (Nemecko).

- 10 Po danom postúpení informácií bolo v Belgicku začaté vyšetrovanie pre porušenie služobného tajomstva. Dňa 19. marca 2004 na základe príkazu vyšetrojúceho sudcu v Bruseli vykonala belgická federálna polícia domovú prehliadku v mieste bydliska a v kancelárii žalobcu. Zaistené boli mnohé dokumenty a iné predmety patriace žalobcovi. Dňa 23. marca 2004 podal žalobca proti tomuto zaisteniu sťažnosť u vyšetrojúceho sudcu povereného danou vecou, ktorý ale jeho sťažnosť zamietol. V apríli 2004 podal žalobca proti tomuto rozhodnutiu opravný prostriedok pred la chambre des mises en accusation (obžalobnú komoru).

Konanie

- 11 Návrhom podaným do kancelárie Súdu prvého stupňa 1. júna 2004 podal žalobca žalobu o zrušenie opatrenia, ktorým OLAF postúpil 11. februára 2004 určité

informácie prokurátorovi do Bruselu a Hamburgu (ďalej len „sporné opatrenie“), a o náhradu škody spôsobenej uvedeným rozhodnutím a k nemu sa vzťahujúcimi aktmi prijatými OLAF.

12 Samostatným dokumentom podaným do kancelárie Súdu prvého stupňa 4. júna 2004 navrhuje žalobca, aby sudca rozhodujúci o nariadení predbežného opatrenia na základe článku 243 ES:

- nariadil čiastočný alebo úplný odklad výkonu všetkých opatrení alebo aktov, ktoré majú byť prijaté na základe „sťažnosti“ podanej OLAF 11. februára 2004 belgickým a nemeckým súdnym orgánom,

- nariadil OLAF, aby sa zdržal získavania, kontroly, vyšetrovania alebo vypočúvania obsahu všetkých dokumentov a informácií získaných belgickými súdnymi orgánmi pri domovej prehliadke v mieste bydliska a v kancelárii žalobcu vykonaných 19. marca 2004, pri ktorých boli zaistené spisy, počítač a ďalšie predmety patriace žalobcovi,

- pred tým, ako sa bude v konaní pokračovať a budú doručené pripomienky OLAF, nariadil, aby sa OLAF okamžite zdržal akéhokoľvek vykonania opatrení prijatých po jeho sťažnosti z 11. februára 2004 bez ohľadu na to, ako rozhodne Súd prvého stupňa v dvoch vyššie spomínaných návrhoch,

- zaviazal Komisiu nahradiť trovy konania,

 - nariadil akékoľvek iné potrebné súdne opatrenia.
- 13 Podaním podaným do kancelárie Súdu 17. júna 2004 predložila Medzinárodná federácia novinárov (ďalej len „IFJ“) návrh na jej vstup ako vedľajšieho účastníka do konania na podporu návrhov žalobcu.
- 14 Dňa 21. júna 2004 podala Komisia svoje písomné pripomienky k návrhu na nariadenie predbežného opatrenia.
- 15 Dňa 28. júna 2004 podal žalobca jeho pripomienky k návrhu na vstup IFJ ako vedľajšieho účastníka do konania. Komisia v stanovenej lehote pripomienky nepodala.
- 16 Dňa 19. júla 2004 sa za účasti žalobcu a Komisie uskutočnilo neformálne stretnutie pred sudcom rozhodujúcim o nariadení predbežného opatrenia. Na tomto stretnutí sa účastníci konania rozhodli zväziť možnosť ukončiť spor zmierom. Listom zapísaným do registra kancelárie Súdu prvého stupňa 30. júla 2004 predložila Komisia svoje pripomienky týkajúce sa možnosti zmiernu. Dňa 9. augusta 2004 podal žalobca svoju odpoveď na pripomienky Komisie.
- 17 Vzhľadom na pripomienky podané Komisiou a žalobcom, vyzval sudca rozhodujúci o nariadení predbežného opatrenia vedľajšieho účastníka konania, aby podal svoje písomné pripomienky k návrhu na nariadenie predbežného opatrenia.

- 18 Vedľajší účastník konania podal svoje pripomienky 7. septembra 2004.
- 19 V dňoch 14. a 15. septembra 2004 podali žalobca a Komisia svoje pripomienky týkajúce sa vyjadrení IFJ ako vedľajšieho účastníka konania.

Právny stav

- 20 Na základe článkov 242 ES a 243 ES a na základe článku 225 ods. 1 ES môže Súd prvého stupňa, ak sa domnieva, že si to okolnosti vyžadujú, nariadiť odklad výkonu napadnutého aktu alebo nariadiť nevyhnutné predbežné opatrenia.
- 21 Článok 104 ods. 2 Rokovacieho poriadku Súdu prvého stupňa stanovuje, že návrh na nariadenie predbežného opatrenia musí uvádzať okolnosti preukazujúceho naliehavosť, ako aj skutkové a právne dôvody, ktoré na prvý pohľad (*fumus boni iuris*) odôvodňujú nariadenie navrhovaných predbežných opatrení. Tieto podmienky sú kumulatívne, a preto ak niektorá z nich nie je splnená, musí byť návrh na nariadenie predbežných opatrení zamietnutý [uznesenie predsedu Súdneho dvora zo 14. októbra 1996, SCK a FNK/Komisia, C-268/96 P(R), Zb. s. I-4971, bod 30]. Tam, kde je to primerané, musí sudca rozhodujúci o nariadení predbežného opatrenia zvážiť dotknuté záujmy (uznesenie predsedu Súdneho dvora z 23. februára 2001, Rakúsko/Rada, C-445/00 R, Zb. s. I-1461, bod 73).

K návrhu na vstup vedľajšieho účastníka do konania

- 22 Podľa druhého odseku článku 40 Štatútu Súdneho dvora uplatniteľného na Súd prvého stupňa podľa prvého odseku článku 53 tohto štatútu právo jednotlivca na vstup do konania je viazané podmienkou, že preukáže oprávnený záujem na rozhodnutí veci.
- 23 Pod záujmom na rozhodnutí veci sa rozumie priamy a skutočný záujem na rozhodnutí v prospech návrhov účastníka konania, ktorého vedľajší účastník konania podporuje (uznesenie predsedu Súdneho dvora zo 6. marca 2003, Ramondín a Ramondín Cápsulas/Komisia, C-186/02 P, Zb. s. I-2415, bod 7). Na účel vstupu vedľajšieho účastníka do konania je preto potrebné overiť, či vedľajší účastník konania je priamo dotknutý napadnutým aktom a či jeho záujem na rozhodnutí veci je skutočný [pozri uznesenie predsedu Súdneho dvora zo 17. júna 1997, National Power a PowerGen/British Coal a Komisia, C-151/97 P(I) a C-157/97 P(I), Zb. s. I-3491, bod 53].
- 24 Podľa ustálenej judikatúry sa pripúšťa vstup reprezentatívnych združení, ktorých cieľom je ochrana ich členov vo veciach kladenia zásadných otázok týkajúcich sa týchto členov [uznesenie National Power a PowerGen/British Coal a Komisia, už citované, bod 66, a uznesenie predsedu Súdneho dvora z 28. septembra 1998, Pharos/Komisia, C-151/98 P, Zb. s. I-5441, bod 6; uznesenie predsedu Súdu prvého stupňa z 28. mája 2001, Poste Italiane/Komisia, T-53/01 R, Zb. s. II-1479, bod 51]. To znamená, že združenie môže vstúpiť do konania ako vedľajší účastník vtedy, ak zastupuje značný počet podnikov pôsobiacich v danej oblasti, ak jeho cieľ zahŕňa ochranu záujmov jeho členov, ak vec môže vyvolať zásadné otázky ovplyvňujúce fungovanie danej oblasti a ak teda záujmy jeho členov by preto mohli byť daným rozsudkom alebo uznesením značne dotknuté (pozri v tomto zmysle uznesenie Súdu prvého stupňa z 8. decembra 1993, Kruidvat/Komisia, T-87/92, Zb. s. II-1375, bod 14).

- 25 Nakoniec je potrebné uviesť, že prijatie extenzívneho výkladu práva združenia na vstup ako vedľajšieho účastníka do konania má za cieľ umožniť lepšie posúdenie veci a súčasne predchádza mnohonásobnému individuálnemu vedľajšiemu účastníctvu, ktoré by sťažovalo účinnosť a riadny priebeh konania (uznesenie National Power a PowerGen/British Coal a Komisia, už citované, bod 66).
- 26 IFJ podala návrh na jej vstup do konania ako vedľajší účastník na podporu návrhov žalobcu. Uvádza, že je medzinárodnou odborovou organizáciou vo forme medzinárodného neziskového združenia, že zastupuje mnohých dôležitých členov, že jej cieľ a predmet činnosti zahŕňa ich zastupovanie a ochranu profesijných a sociálnych práv novinárov po celom svete a že daná vec vyvoláva zásadné otázky, ktoré môžu ovplyvniť jej členov.
- 27 Žalobca uvádza, že voči návrhu, ktorý podala IFJ, nemá žiadne námietky. Komisia svoje pripomienky nepredložila.
- 28 Predovšetkým je potrebné poznamenať, že IFJ uviedla bez toho, aby to žalobca alebo Komisia namietali, že zastupuje viac ako 500 000 členov v 109 štátoch. IFJ je preto možné považovať za zástupcu značného počtu členov v danej oblasti.
- 29 Ďalej, pokiaľ ide o cieľ IFJ, tretia časť jej štatútu stanovuje, že cieľom jej činnosti je „ochrana a posilňovanie práv a slobôd novinárov“, ako aj „dodržiavanie a ochrana slobody informácií, slobody tlače a novinárskej nezávislosti, predovšetkým prostredníctvom prieskumnej činnosti a kontroly porušovania práv novinárov a prostredníctvom činnosti v prospech ochrany novinára a jeho práce“.

- 30 Nakoniec, daná vec vyvoláva najmä otázku, či podľa článku 10 ods. 2 nariadenia č. 1073/1999 sa môže postúpenie informácií, ktoré by mohli viesť k odhaleniu niektorých novinárskych zdrojov orgánom Spoločenstva, vnútroštátnym informačným orgánom za určitých okolností považovať za protiprávne a či takéto postúpenie môže spôsobiť podstatnú profesionálnu ujmu a poškodenie dobrého mena novinára, ktorý tieto zdroje použil, a či je možné napraviť takúto ujmu prostredníctvom žaloby o náhradu škody. Detailnejšie, v danom prípade vzniká otázka, či a za akých okolností by mohol sudca rozhodujúci o nariadení predbežného opatrenia nariadiť predbežné opatrenia, ktorými by prinútil inštitúciu Spoločenstva, aby sa zdržala akéhokoľvek kontaktu s vnútroštátnymi súdnymi orgánmi zúčastňujúcimi sa na začatí súdnom vyšetrení. Vzhľadom na postoj, ktorý môže sudca rozhodujúci o nariadení predbežného opatrenia zaujať vo vzťahu k týmto otázkam potenciálne sa týkajúcim rozsahu zásady ochrany novinárskych zdrojov, môže tento postoj ovplyvniť podmienky, podľa ktorých členovia IFJ konajú.
- 31 Vzhľadom na to, že záujmy IFJ by mohli byť dotknuté postojom sudcu rozhodujúceho o nariadení predbežného opatrenia, jej návrh na vstup do konania ako vedľajšieho účastníka je tak potrebné prijať.

O prípustnosti prima facie žaloby o neplatnosť

- 32 Podľa ustálenej judikatúry sa nesmie v zásade otázka prípustnosti žaloby pred súdom rozhodujúcim vo veci samej preskúmať v rámci konania o nariadení predbežného opatrenia z toho dôvodu, aby sa predišlo ovplyvňovaniu konania vo veci samej. Predsa však v prípade, že sa tvrdí zjavná neprípustnosť žaloby vo veci samej, ktorej sa týka návrh na nariadenie predbežného opatrenia, môže sa ukázať nevyhnutným preukázanie existencie určitých skutočností umožňujúcich dospieť k záveru *prima facie*, že žaloba je prípustná (uznesenie predsedu Súdneho dvora z 27. januára 1988, Distrivet/Rada, 376/87 R, Zb. s. 209, bod 21, uznesenie predsedu Súdu prvého stupňa z 11. apríla 2003, Solvay Pharmaceuticals/Rada, T-392/02 R, Zb. s. II-1825, bod 53).

- 33 Je preto potrebné overiť existenciu skutočností, ktoré môžu viesť k záveru *prima facie*, že žaloba o neplatnosť podaná žalobcom vo veci samej je prípustná.

Tvrdenia účastníkov konania

- 34 Komisia tvrdí, že žaloba o neplatnosť je zjavne neprípustná. Podľa nej nepredstavuje sporné opatrenie napadnuteľné konanie. Žaloba totiž smeruje proti listom OLAF adresovaným belgickým a nemeckým orgánom, ktorými OLAF iba postúpil informácie získané počas interného vyšetrovania záležitostí, ktoré by mohli vyústiť do trestného konania. Postúpenie týchto informácií nemalo samé osebe záväzné právne účinky, ktoré by ovplyvnili záujmy žalobcu takým spôsobom, ktorý by znamenal podstatnú zmenu jeho právneho postavenia. Táto analýza je takisto potvrdená rozsudkom Súdu prvého stupňa z 15. januára 2003, Philip Morris International/Komisia (T-377/00, T-379/00, T-380/00, T-260/01 a T-272/01, Zb. s. II-1), ako aj uznesením Súdu prvého stupňa z 18. decembra 2003, Gómez-Reino/Komisia (T-215/02, Zb. VS s. I-A-199, Zb. s. II-1019), a z 13. júla 2004, Comunidad Autónoma de Andalucía/Komisia (T-29/03, Zb. s. II-2923).
- 35 Žalobca tvrdí, že konanie belgických orgánov je priamym dôsledkom rozhodnutia OLAF podať proti nemu sťažnosť. V tejto súvislosti uvádza, že OLAF je veľmi významnou organizáciou, ktorej činnosť je založená na stálej podpore členských štátov. Nevyhovenie požiadavky OLAF zaistiť „dôkazy“ by sa preto mohlo považovať za porušenie záväzku lojálnej spolupráce stanoveného v článku 10 ES zo strany Belgického kráľovstva.
- 36 Žalobca dodáva, že v súčasnosti v Belgicku žiadny právny prostriedok neumožňuje zabrániť OLAF, aby mal prístup k zadržaným dokumentom. Nič totiž nebráni OLAF, aby vstúpil do konania pred belgickými súdmi ako civilný účastník konania a žiadal

prístup k dokumentom a informáciám zaisteným pri domovej prehliadke. Dokonca predtým, než belgické orgány vnesú obvinenie, môže OLAF požiadať belgického generálneho prokurátora o povolenie prístupu k spisu a generálny prokurátor — hoci má v tejto oblasti určitú voľnosť — pravdepodobne takejto žiadosti vyhovie. V dôsledku toho si daná vec vyžaduje súdnu kontrolu na úrovni Spoločenstva (rozsudky Súdneho dvora z 23. apríla 1986, *Les Verts/Parlament*, 294/83, Zb. s. 1339, bod 23, a z 27. septembra 1988, *Parlament/Rada*, 302/87, Zb. s. 5615, bod 20).

- 37 IFJ, predkladajúc tie isté tvrdenia ako žalobca, tvrdí, že žaloba o neplatnosť je celkom prípustná.

Posúdenie sudcom rozhodujúcim o nariadení predbežného opatrenia

- 38 Je treba pripomenúť, že jedinými opatreniami, ktoré sú aktmi alebo rozhodnutiami, ktoré možno napadnúť žalobou o neplatnosť, sú opatrenia so záväznými právnymi účinkami, ktoré sa dotýkajú záujmov žalobcu tým, že zásadným spôsobom menia jeho právne postavenie (rozsudky Súdneho dvora z 11. novembra 1981, *IBM/Komisia*, 60/81, Zb. s. 2639, bod 9, a z 23. novembra 1995, *Nutral/Komisia*, C-476/93 P, Zb. s. I-4125, body 28 a 30, rozsudky Súdu prvého stupňa z 15. septembra 1998, *Oleifici Italiani a Fratelli Rubino/Komisia*, T-54/96, Zb. s. II-3377, bod 48, a z 22. marca 2000, *Coca-Cola/Komisia*, T-125/97 a T-127/97, Zb. s. II-1733, bod 77).
- 39 V danom prípade je napadnutým aktom opatrenie, ktorým OLAF na základe článku 10 ods. 2 nariadenia č. 1073/1999 postúpil belgickým a nemeckým orgánom informácie.

40 Toto ustanovenie uvádza, že „riaditeľ úradu postúpi informácie získané úradom v priebehu interných vyšetrovaní záležitostí, ktoré majú vyústiť do trestného konania, súdnym orgánom členských štátov“.

41 Okrem toho nariadenie č. 1073/1999 v odôvodnení č. 13 uvádza, že „je na príslušných orgánoch členských štátov, prípadne inštitúciách, orgánoch, úradoch alebo agentúrach, aby sa rozhodli, aké kroky sa majú urobiť v súvislosti s dokončenými vyšetrovaniami na základe správy vypracovanej úradom“.

42 Ďalej je potrebné uviesť, že riaditeľ OLAF sa v liste z 11. februára 2004, ktorým postúpil informácie, vyjadril takto:

„... na základe článku 10 [ods.] 2 nariadenia [č.] 1073/1999... a so zreteľom na prípadné začatie súdneho konania pripájam predbežnú správu v danom prípade, obsahujúcu informácie o skutočnostiach, ktoré by mohli vyústiť do trestného konania.“

43 Nariadenie č. 1073/1999 a list, ktorým boli postúpené informácie, z 11. februára 2004, zďaleka nepotvrdzujú žalobcovu analýzu, ale naopak ukazujú, že odovzdanie informácii OLAF vnútroštátnym súdnym orgánom nemá nijaký právny účinok vo vzťahu k neskoršie menovaným, ktorým zostala možnosť rozhodnúť sa, aké kroky by bolo potrebné prijať vo veci týkajúcej sa vyšetrovaní OLAF.

44 Je nesporné, že záväzok lojálnej spolupráce stanovený v článku 10 ES ukladá vnútroštátnym súdnym orgánom povinnosť, aby sa vážne zaoberali informáciami postúpenými OLAF podľa článku 10 ods. 2 nariadenia č. 1073/1999. Tento záväzok však neukladá vnútroštátnym orgánom povinnosť prijať osobitné kroky, ak sa

domnievajú, že informácie postúpené OLAF ich k tomu neodôvodňujú. Akékoľvek rozhodnutie vnútroštátnych orgánov podniknúť kroky na základe informácií postúpených OLAF tak vyplýva z nezávislého výkonu právomocí udelených týmto orgánom.

- 45 Pokiaľ ide v tejto súvislosti o tvrdenia vychádzajúce z práva na účinnú súdnu ochranu, žalobca nijakým spôsobom nepreukázal, že by mu bolo zabránené napadnúť rozhodnutie vnútroštátnych súdnych orgánov, ktorým bolo nariadené vykonanie domovej prehliadky v mieste jeho bydliska a v jeho kancelárii. Naopak, z vysvetlení žalobcu je zrejmé, že sťažnosť podal proti rozhodnutiu vyšetrojúceho sudcu a že v súčasnosti prebieha súdne konanie na vnútroštátnej úrovni. So zreteľom na opravné prostriedky, ktoré zostali žalobcovi k dispozícii na vnútroštátnej úrovni, nie je nevyhnutné skúmať, či vo výnimočných prípadoch môže právo na účinnú súdnu ochranu spôsobiť, že akt Spoločenstva bude napadnutelný, pričom za iných okolností by napadnutelný nebol.
- 46 Vzhľadom na to, že rozhodnutie OLAF odovzdať predmetnú správu vnútroštátnym súdnym orgánom nemá záväzné právne účinky, nie je napadnutelným aktom.
- 47 V dôsledku toho nejestvuje v tomto štádiu konania dôvod, ktorý by viedol k záveru, že žaloba o neplatnosť je *prima facie* prípustná.
- 48 Vzhľadom na vyššie uvedené sudca rozhodujúci o nariadení predbežného opatrenia preskúma iba tvrdenia žalobcu týkajúce sa jeho žaloby o náhradu škody.

Fumus boni iuris

Tvrdenia účastníkov konania

- 49 Na účel preukázania, že žaloba o náhradu škody je *prima facie* dôvodná, žalobca uvádza, že „sporné opatrenie, tlačové správy z marca 2002 a septembra 2003, ktoré porušujú zásadu správneho úradného postupu a zásadu proporcionality..., ako aj neskoršie verejné vyhlásenia týkajúce sa prebiehajúceho vyšetrovania žalobcu, spôsobili závažné poškodenie dobrého mena a povesti žalobcu v profesionálnych kruhoch“.
- 50 Dodáva, že „utrpel vážnu ujmu prinajmenšom v dvoch prípadoch“. Po prvé tvrdí, že „je preňho oveľa ťažšie získať informácie od zdrojov, na ktorých závisí výkon jeho povolania“. Po druhé uvádza, že „pri predaji svojich článkov pre noviny a časopisy bude veľmi znevýhodnený“ a že, „konanie OLAF tiež vážnym spôsobom poškodilo šance a príležitosti v jeho profesionálnej kariére...“. Tvrdí, že táto jeho „ujma bola priamo spôsobená neoprávnenou činnosťou OLAF“, a dodáva, že „ďalšie podrobnosti sú zoširoka uvedené v žalobe o veci samej“.
- 51 Komisia tvrdí, že žalobca nepreukázal splnenie podmienky týkajúcej sa *fumus boni iuris*.

Posúdenie sudcom rozhodujúcim o nariadení predbežného opatrenia

- 52 Z ustálenej judikatúry vyplýva, že pre vznik mimozmluvnej zodpovednosti Spoločenstva v zmysle druhého odseku článku 288 ES je potrebné splniť určité

podmienky, a to, že predmetom porušeného právneho predpisu musí byť udelenie práva jednotlivcom, že porušenie musí byť dostatočne závažné a že musí existovať priama kauzálna súvislosť medzi porušením povinnosti autora aktu a škodou, ktorú utrpela poškodená strana (pozri rozsudky Súdneho dvora zo 4. júla 2000, Bergaderm a Goupil/Komisia, C-352/98 P, Zb. s. I-5291, body 41 a 42, a z 10. decembra 2002, Komisia/Camar a Tico, C-312/00 P, Zb. s. I-11355, bod 53). Ak jedna z týchto podmienok nie je splnená, musí byť žaloba zamietnutá v plnom rozsahu bez toho, aby bolo potrebné skúmať ďalšie podmienky mimozmluvnej zodpovednosti Spoločenstva (rozsudok Súdneho dvora zo 14. októbra 1999, Atlanta/Európske spoločenstvo, C-104/97 P, Zb. s. I-6983, bod 65).

- 53 Pokiaľ ide o druhú podmienku, rozhodujúcim kritériom pri určení, či porušenie práva Spoločenstva je dostatočne závažné, je kritérium zjavného a závažného porušenia diskrečnej právomoci danej inštitúcie Spoločenstva. Ak má táto inštitúcia značne obmedzenú alebo nemá žiadnu diskrečnú právomoc, môže jednoduché porušenie práva Spoločenstva predstavovať existenciu dostatočne závažného porušenia (rozsudky Súdneho dvora z 23. mája 1996, Hedley Lomas, C-5/94, Zb. s. I-2553, bod 28; z 8. októbra 1996, Dillenkofer a i., C-178/94, C-179/94 a C-188/94 až C-190/94, Zb. s. I-4845, bod 25; z 2. apríla 1998, Norbrook Laboratories, C-127/95, Zb. s. I-1531, bod 109; zo 4. júla 2000, Haim, C-424/97, Zb. s. I-5123, bod 38, ako aj Bergaderm a Goupil/Komisia, už citovaný, body 43 a 44).

- 54 Pokiaľ ide o tretiu podmienku týkajúcu sa kauzálnej súvislosti, je potrebné pripomenúť, že podľa ustálenej judikatúry musí existovať priama kauzálna súvislosť medzi údajnou chybou danej inštitúcie a vzniknutou škodou, pričom dôkazné bremeno nesie žalobca (rozsudok Súdu prvého stupňa z 24. apríla 2002, EVO/Rada a Komisia, T-220/96, Zb. s. II-2265, bod 41 a tam citovaná judikatúra). Ďalej je potrebné spresniť, že chybné správanie danej inštitúcie musí predstavovať príčinu tejto škody (uznesenie Súdu prvého stupňa z 12. decembra 2000, Royal Olympic Cruises a i./Rada a Komisia, T-201/99, Zb. s. II-4005, bod 26, potvrdené v odvolaní uznesením Súdneho dvora z 15. januára 2002, Royal Olympic Cruises a i./Rada a Komisia, C-49/01 P, neuvverejneným v Zbierke).

55 V tomto prípade je z návrhu na nariadenie predbežného opatrenia zrejmé, že žalobca v rámci žaloby o veci samej žiada náhradu škody, ktorá mu vznikla v dôsledku zásahu do jeho profesionálnej kariéry, dobrého mena a povesti. Ďalej je z návrhu zrejmé, že škoda bola spôsobená dvoma faktormi, a to jednak sporným opatrením a jednak uverejnením tlačových správ OLAF v marci 2002 a septembri 2003.

56 Po prvé, pokiaľ ide o škodu spôsobenú údajným sporným opatrením, žalobca nijakým spôsobom nevysvetľuje, kde je *prima facie* súvislosť medzi vytýkaným konaním Komisie, ktorým je jednoduché postúpenie informácií OLAF vnútroštátnym orgánom a škodou, ktorú údajne utrpel.

57 Toto nevysvetlenie je o to významnejšie, že vo vyššie uvedenom bode 46 už bolo zistené, že jednoduché postúpenie spornej správy OLAF vnútroštátnym orgánom nemalo záväzné právne účinky vo vzťahu k neskôr menovaným, ktorým zostala možnosť rozhodnúť o tom, aké budú následky postúpenia danej správy.

58 Je totiž zrejmé, že ak by vnútroštátne orgány neboli začali súdne vyšetrovanie, nebol by žalobca utrpel údajnú danú škodu. Na základe toho neexistuje kauzálna súvislosť medzi vytýkaným konaním Komisie a škodou, ktorú údajne utrpel žalobca.

59 Je preto potrebné vyvodiť záver, že žalobca dostatočne právne nepreukázal, že sporné opatrenie zakladá mimozmluvnú zodpovednosť Spoločenstva, bez toho, aby bolo potrebné skúmať to, či žalobca preukázal, že utrpel akúkoľvek škodu.

- 60 Po druhé, pokiaľ ide o škodu, ktorú údajne utrpel žalobca v dôsledku uverejnenia tlačových správ OLAF v marci 2002 a septembri 2003, neobsahuje návrh na nariadenie predbežného opatrenia žiadne právne ani skutkové údaje umožňujúce sudcovi rozhodujúcemu o nariadení predbežného opatrenia posúdiť, v čom je dané konanie v rozpore so zásadou správneho úradného postupu a zásadou proporcionality. Bez toho, aby bolo potrebné skúmať, či tieto dva akty dávajú práva jednotlivcom v zmysle použitej ustálenej judikatúry (pozri bod 52 vyššie a najmä rozsudok Súdu prvého stupňa zo 6. decembra 2001, AreaCova a i./Rada a Komisia, T-196/99, Zb. s. 3597, bod 43), stačí to na skonštatovanie, že jednoduchá skutočnosť, na ktorú žalobca odkazuje, a to, že Európsky ombudsman roku 2003 konštatoval „prípád nesprávneho úradného postupu“, neznamená, že ide o porušenie zásady správneho úradného postupu, tak ako ho vykladá sudca Spoločenstva. Takisto je potrebné pripomenúť, že skutočnosti, ktoré boli Európskemu ombudsmanovi známe v čase, keď vydal svoje konečné rozhodnutie, 20. novembra 2003, nie sú nevyhnutne totožné so skutočnosťami, ktoré má dnes k dispozícii Súd prvého stupňa.
- 61 Okrem toho, aj za predpokladu, že dané správanie je protiprávne, neobsahuje návrh na nariadenie predbežného opatrenia žiadne údaje, ktoré by umožnili sudcovi rozhodujúcemu o nariadení predbežného opatrenia určiť, akým spôsobom by sa mohli tlačové správy OLAF z marca 2002 a septembra 2003 považovať za „dostatočne závažné porušenie“ schopné založiť mimozmluvnú zodpovednosť Spoločenstva (pozri bod 53 vyššie).
- 62 Z vyššie uvedeného vyplýva, bez toho, aby bolo prejedikované rozhodnutie, ktoré prijme Súd prvého stupňa v konaní o veci samej, vzhľadom na informácie dostupné sudcovi rozhodujúcemu o nariadení predbežného opatrenia, že žalobca dostatočne právne nepreukázal, že jeho žaloba o náhradu škody nie je zjavne nedôvodná.
- 63 Za týchto okolností musí byť návrh na nariadenie predbežného opatrenia zamietnutý bez toho, aby bolo potrebné skúmať, či boli splnené ďalšie podmienky pre nariadenie predbežného opatrenia.

Z týchto dôvodov

PRESEDA SÚDU PRVÉHO STUPŇA

nariadil:

- 1). Návrh na nariadenie predbežného opatrenia sa zamietá.**

- 2) O trovách konania sa rozhodne v konaní vo veci samej.**

V Luxemburgu 15. októbra 2004

Tajomník

H. Jung

Predseda

B. Vesterdorf